

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

zo 7. decembra 2021 *

„Žaloba o neplatnosť – Ochranná známka Európskej únie – Neexistencia zastúpenia advokátom, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP – Zjavná neprípustnosť“

Vo veci T-422/21,

Daimler AG, so sídlom v Stuttgarte (Nemecko),

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO),

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO:

Volkswagen AG, so sídlom vo Wolfsburgu (Nemecko),

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. mája 2021 (vec R 734/2020-1) týkajúceho sa námietkového konania medzi spoločnosťami Daimler a Volkswagen,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory D. Spielmann (spravodajca), sudcovia R. Mastroianni a M. Brkan,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: angličtina.

Uznesenie

Právny rámec

1 Dňa 1. februára 2020 nadobudla platnosť dohoda o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 7, ďalej len „dohoda o vystúpení“) v súlade s jej článkom 185. Vo svojom článku 126 stanovuje prechodné obdobie, ktoré sa skončilo 31. decembra 2020, počas ktorého sa právo Európskej únie uplatňovalo v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska, pokiaľ v tejto dohode nie je stanovené inak. V dôsledku toho prestalo byť od 1. februára 2020 Spojené kráľovstvo členom Únie.

2 Článok 91 dohody o vystúpení, nazvaný „Zastupovanie na súde“, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 88, platí, že ak advokát, ktorý bol pred skončením prechodného obdobia oprávnený vykonávať svoju činnosť na súdoch Spojeného kráľovstva, zastupoval účastníka alebo mu pomáhal v konaní pred Súdny dvorom Európskej únie alebo v súvislosti s návrhmi na začatie prejudiciálneho konania, ktoré boli podané pred skončením prechodného obdobia, tento advokát môže tohto účastníka naďalej zastupovať alebo mu pomáhať v týchto konaniach alebo v súvislosti s týmito návrhmi. Toto právo sa vzťahuje na všetky fázy konania vrátane odvolacieho konania pred Súdny dvorom a konania pred Všeobecným súdom po tom, čo sa vec vrátila na Všeobecný súd.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 88, platí, že advokáti, ktorí boli pred skončením prechodného obdobia oprávnení vykonávať svoju činnosť na súdoch Spojeného kráľovstva, môžu zastupovať účastníka alebo mu pomáhať pred Súdny dvorom Európskej únie v prípadoch uvedených v článku 87 a článku 95 ods. 3. Advokáti oprávnení vykonávať svoju činnosť na súdoch Spojeného kráľovstva môžu zastupovať Spojené kráľovstvo alebo mu pomáhať aj v konaniach, na ktoré sa vzťahuje článok 90 a do ktorých sa Spojené kráľovstvo rozhodlo vstúpiť alebo sa ním zúčastniť.“

3 Článok 87 dohody o vystúpení, nazvaný „Nové veci pred Súdny dvorom“, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Ak sa Európska komisia domnieva, že Spojené kráľovstvo si nespĺnilo povinnosť vyplývajúcu zo zmlúv alebo zo štvrtej časti tejto dohody pred skončením prechodného obdobia, Európska komisia môže do štyroch rokov po skončení prechodného obdobia predložiť vec Súdnemu dvoru Európskej únie v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 258 ZFEÚ alebo v článku 108 ods. 2 druhom pododseku ZFEÚ, v závislosti od konkrétneho prípadu. Súdny dvor Európskej únie má právomoc rozhodovať v takýchto veciach.

2. Ak Spojené kráľovstvo nespĺní rozhodnutie uvedené v článku 95 ods. 1 tejto dohody alebo nezabezpečí, aby rozhodnutie uvedené v predmetnom ustanovení, ktoré bolo určené fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá má bydlisko alebo je usadená v Spojenom kráľovstve, nadobudlo právny účinok v právnom poriadku Spojeného kráľovstva, Európska komisia môže do štyroch rokov od dátumu vydania príslušného rozhodnutia predložiť vec Súdnemu dvoru Európskej únie v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 258 ZFEÚ alebo v článku 108 ods. 2 druhom

pododseku ZFEÚ, v závislosti od konkrétneho prípadu. Súdny dvor Európskej únie má právomoc rozhodovať v takýchto veciach.“

- 4 Článok 95 dohody o vystúpení, nazvaný „Právna záväznosť a vykonateľnosť rozhodnutí“, vo svojich odsekoch 1 a 3 stanovuje:

„1. Rozhodnutia, ktoré prijali inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie pred skončením prechodného obdobia alebo ktoré boli prijaté v rámci konaní uvedených v článkoch 92 a 93 po skončení prechodného obdobia a ktoré sú určené Spojenému kráľovstvu alebo fyzickým a právnickým osobám, ktoré majú bydlisko alebo sú usadené v Spojenom kráľovstve, sú záväzné pre Spojené kráľovstvo a v Spojenom kráľovstve.

...

3. Zákonnosť rozhodnutia uvedeného v odseku 1 tohto článku preskúma výlučne Súdny dvor Európskej únie v súlade s článkom 263 ZFEÚ.“

- 5 Článok 92 dohody o vystúpení, nazvaný „Prebiehajúce administratívne konania“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„1. Inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie sú naďalej zodpovedné za administratívne konania, ktoré sa začali pred skončením prechodného obdobia a ktoré sa týkajú:

- a) dodržiavania práva Únie Spojeným kráľovstvom alebo fyzickými alebo právnickými osobami, ktoré majú bydlisko alebo sú usadené v Spojenom kráľovstve, alebo
- b) dodržiavania práva Únie týkajúceho sa hospodárskej súťaže v Spojenom kráľovstve.“

- 6 Článok 93 dohody o vystúpení, nazvaný „Nová štátna pomoc a konania Európskeho úradu pre boj proti podvodom“, stanovuje:

„1. Pokiaľ ide o pomoc poskytnutú pred skončením prechodného obdobia, Európska komisia má počas štyroch rokov po skončení prechodného obdobia právomoc začať nové administratívne konania týkajúce sa štátnej pomoci, ktoré sa upravujú nariadením (EÚ) 2015/1589 a ktoré sa týkajú Spojeného kráľovstva.

Európska komisia má po uplynutí tohto štvorročného obdobia naďalej právomoc konať v prípade konaní, ktoré sa začali pred uplynutím tohto obdobia.

Článok 92 ods. 5 tejto dohody sa uplatňuje *mutatis mutandis*.

Európska komisia informuje Spojené kráľovstvo o akomkoľvek novom administratívnom konaní týkajúcom sa štátnej pomoci, ktoré sa začalo podľa prvého pododseku tohto odseku, a to do troch mesiacov od jeho začatia.

2. Bez toho, aby boli dotknuté články 136 a 138 tejto dohody, Európsky úrad pre boj proti podvodom (ďalej len „OLAF“) má počas štyroch rokov po skončení prechodného obdobia právomoc začať nové vyšetrovania, ktoré sa upravujú nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013, pokiaľ ide o:

- a) skutočnosti, ktoré nastali pred skončením prechodného obdobia, alebo
- b) akýkoľvek colný dlh, ktorý vznikne po skončení prechodného obdobia v dôsledku ukončenia colných režimov podľa článku 49 ods. 1 tejto dohody.

OLAF má po uplynutí tohto štvorročného obdobia naďalej právomoc konať v prípade konaní, ktoré sa začali pred skončením tohto obdobia.

OLAF informuje Spojené kráľovstvo o akomkoľvek novom vyšetrovaní, ktoré sa začalo podľa prvého pododseku tohto odseku, a to do troch mesiacov od začatia tohto vyšetrovania.“

- 7 Článok 97 dohody o vystúpení, nazvaný „Zastupovanie v prebiehajúcich konaniach pred Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo“, stanovuje:

„Ak pred skončením prechodného obdobia osoba, ktorá je oprávnená zastupovať fyzickú alebo právnickú osobu pred Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo v súlade s právom Únie, zastupovala účastníka v konaní, ktoré bolo predložené tomuto úradu, tento zástupca môže naďalej zastupovať tohto účastníka v tomto konaní. Toto právo sa vzťahuje na všetky fázy konania pred uvedeným úradom.

Pri zastupovaní účastníka pred Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo v konaní uvedenom v prvom pododseku sa takýto zástupca považuje vo všetkých ohľadoch za profesionálneho zástupcu oprávneného zastupovať fyzickú alebo právnickú osobu pred Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo v súlade s právom Únie.“

Skutkový stav a konanie

- 8 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 12. júla 2021 podala žalobkyňa, spoločnosť Daimler AG, žalobu proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 7. mája 2021 (vec R 734/2020-1) týkajúcej sa námietkového konania medzi ňou a spoločnosťou Volkswagen AG.
- 9 Žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že ju zastupuje D. Moore, „patent attorney litigator“, ako aj D. Ivison a K. Nezami, barristers.
- 10 Dňa 19. júla 2021 Všeobecný súd vyzval žalobkyňu na odstránenie väd žaloby, a to najmä tým, že predloží dokumenty preukazujúce, že pán Ivison a pani Nezami sú v súlade s článkom 51 ods. 2 jeho rokovacieho poriadku oprávnení zastupovať v konaní pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP).

- 11 Dňa 31. augusta 2021 žalobkyňa predložila dve potvrdenia o zápise do advokátskej komory vydané General Council of the Bar of England and Wales (Generálna rada advokátskej komory v Anglicku a vo Walese, Spojené kráľovstvo), podľa ktorých pán Ivison a pani Nezami sú držiteľmi titulu „barrister“ a boli oprávnení vystupovať ako právni zástupcovia pred akýmkoľvek súdom v rámci akéhokoľvek konania.

Právny stav

- 12 Podľa článku 126 rokovacieho poriadku, ak je Všeobecnému súdu predložená zjavne neprípustná žaloba, môže na návrh sudcu spravodajcu kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením bez ďalšieho konania.
- 13 V prejednávanej veci Všeobecný súd uznáva, že vec je dostatočne objasnená na základe dokumentov založených v spise, a rozhodne na základe tohto ustanovenia bez ďalšieho konania.
- 14 V súlade s článkom 19 štvrtým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, uplatniteľným na konanie pred Všeobecným súdom podľa článku 53 tohto štatútu, len advokát, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP, môže pred súdmi Európskej únie zastupovať účastníka konania alebo mu pomáhať.
- 15 Podľa ustálenej judikatúry tak z uvedeného článku vyplýva, že musia byť splnené dve kumulatívne podmienky na to, aby osoba mohla platne zastupovať pred súdmi Únie iných účastníkov konania ako členské štáty a inštitúcie Únie, a to po prvé mať postavenie advokáta a po druhé oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP (pozri v tomto zmysle uznesenia z 11. mája 2017, Neonart svetlobní in reklamní napisi Krevh/EUIPO, C-22/17 P, neuverejnené, EU:C:2017:369, body 6 a 7, a z 12. júna 2019, Saga Furs/EUIPO, C-805/18 P, neuverejnené, EU:C:2019:488, body 5 a 6).
- 16 Na úvod treba pripomenúť, že „patent attorney litigator“, ktorým je pán Moore, nie je advokátom v zmysle článku 19 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, a preto nie je oprávnený zastupovať účastníka konania pred Všeobecným súdom [uznesenie z 20. októbra 2008, Imperial Chemical Industries/ÚHVT (FACTORY FINISH), T-487/07, neuverejnené, EU:T:2008:453, bod 22].
- 17 Okrem toho je nesporné, že žalobkyňa preukázala, že pán Ivison a pani Nezami sú oprávnení vystupovať pred súdmi Spojeného kráľovstva. Nepreukázala však, že tieto osoby sú okrem toho oprávnené vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP.
- 18 Od nadobudnutia platnosti dohody o vystúpení existujú rôzne prípady, uvedené v článku 91 ods. 1 a 2 tejto dohody, keď advokát, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdmi Spojeného kráľovstva, môže zastupovať účastníka konania alebo mu pomáhať pred súdmi Únie.
- 19 V prejednávanej veci po prvé bola žaloba podaná 12. júla 2021, teda po skončení prechodného obdobia. Žaloba preto nepatrí medzi situácie uvedené v článku 91 ods. 1 dohody o vystúpení, ktorý sa týka konaní prebiehajúcich pred súdmi Únie pred koncom prechodného obdobia.

- 20 Po druhé táto žaloba bola podaná podľa článku 72 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannnej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1). V dôsledku toho nepatrí medzi situácie uvedené v článku 87 dohody o vystúpení, na ktorý odkazuje článok 91 ods. 2 tejto dohody a ktorý sa osobitne týka konaní o nesplnení povinnosti podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 258 ZFEÚ, ktoré začala Európska komisia proti Spojenému kráľovstvu.
- 21 Po tretie, keďže napadnuté rozhodnutie bolo prijaté 7. mája 2021, teda po skončení prechodného obdobia, nespadá žaloba pod situáciu uvedenú v článku 95 ods. 1 prvej časti vety dohody o vystúpení, na ktorú nepriamo odkazuje článok 91 ods. 2 tejto dohody a ktorá sa týka rozhodnutí prijatých inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie pred koncom tohto obdobia.
- 22 Po štvrté táto žaloba v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO, nepatrí ani medzi situácie uvedené v článku 92 ods. 1 dohody o vystúpení, na ktorý odkazuje článok 91 ods. 2 tejto dohody a ktorý sa týka administratívnych konaní týkajúcich sa dodržiavania práva Únie Spojeným kráľovstvom alebo fyzickými alebo právnickými osobami, ktoré majú bydlisko alebo sú usadené v Spojenom kráľovstve, a dodržiavania práva Únie týkajúceho sa hospodárskej súťaže v Spojenom kráľovstve, ani medzi situácie uvedené v článku 93 uvedenej dohody, na ktorý odkazuje aj článok 91 ods. 2 tej istej dohody a ktorý sa týka konaní o štátnej pomoci a konaní Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF).
- 23 Napokon po piate na žalobu sa nevzťahuje článok 97 dohody o vystúpení, na ktorý odkazuje žalobkyňa v žalobe preto, lebo toto ustanovenie sa týka výlučne zastupovania v konaniach prebiehajúcich pred EUIPO a nie pred Všeobecným súdom.
- 24 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na prejednávanú žalobu sa nevzťahuje ani jeden z prípadov uvedených v dohode o vystúpení, v ktorých advokát oprávnený vystupovať pred súdmi Spojeného kráľovstva, ktorý okrem toho nepreukázal, že je oprávnený vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP, môže zastupovať účastníka konania alebo mu pomáhať pred súdmi Únie.
- 25 V dôsledku toho žaloba nespĺňa podmienky stanovené v článku 19 štvrtom odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, takže žalobu treba zamietnuť ako zjavne neprípustnú bez toho, aby ju bolo potrebné doručiť EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania pred ním.

O trovách

- 26 Keďže toto uznesenie bolo prijaté pred doručením žaloby EUIPO, ako aj ďalšiemu účastníkovi konania pred EUIPO a predtým, ako im mohli vzniknúť trovy konania, stačí rozhodnúť, že žalobkyňa znáša svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 133 rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamieta ako zjavne neprípustná.**
- 2. Daimler AG znáša svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 7. decembra 2021

Tajomník
E. Coulon

Predseda
D. Spielmann